

den mindste Afgang til at være opmærksom paa daarlige og forærvende Varer i Pølserne. Derfor vil jeg ikke sige, at der er nogen Nødvendighed for, at man tillægger det tredje Stykke ud, fordi man f. Ex. slettede det andet Stykke ud. Der kunde nok være Mening i, at man vel ikke forbyder Indførslen af slagtet Kjød i Almindelighed, da Betragtningen, Bestielsen af Kjødet i Reglen vil give nogen Oplysning, efterfom man i Reglen derved kan se, om det er gode Varer eller ikke, det er ikke umuligt, at man kunde tilstede Indførsel i saa Henseende, medens man dog vil finde det betænkeligt at tilstede Indførslen af disse sammenfattede Levnetsmidler, hvor som sagt ethvert Spor saa at sige af Kjødets oprindelige daarlige og mistænkelige Bessaffenhed forsvinder. Der kan ikke være Tvivl om, at, som tredje Stykke lyder, handler det kun om Levnetsmidler, der ere tilberedte af de i andet Stykke nævnte Dyr og derimod ikke om Levnetsmidler, der ere tilberedte af andre Dyr, men jeg antager, at det dog kun er det Første, der har praktisk Betydning, thi Pølser og Sligt tillaves fornemmelig vel af Kjød af stort Kvæg, Kalve og Svin. Jeg skal nemlig bemærke, at, for saa vidt man tænker sig et saadant Tilfælde, at der indføres og forhandles Pølser, som ere lavede af Hundekjød og Sligt, vil det være en strafbar Handling, naar man ikke sælger det som Hundekjødspølser, og jeg antager, at der ikke er stor Fare for, at der skulde finde nogen videre Uffætning Sted af Gjenstande, der sælges udtrykkelig under denne eller en lignende Benævnelse. Hvad angaar det fjerde Stykke, Straffebestemmelse, vil jeg afvente, hvilken Ændring Udvalget i den Henseende vil foreslaa. Det blev ikke bestemt antydet, i alt Fald for mig, hvad det var, man egentlig sigtede til, men det vil vistnok kunne være Gjenstand for Forhandling mellem 2den og 3die Behandling; jeg formoder, at det kun kan være underordnede Spørgsmaal, her kunde være Tale om. — Med Hensyn til Mindretallets Forslag under Nr. 12 vil jeg blot dertil gjøre den Bemærkning, at jeg maa forbeholde mig, om det skulde blive vedtaget, at stille Ændringer til det til tredje Behandling. I den Stikkelse, Forslaget nu har, tror jeg ikke, jeg vil kunne gaa ind derpaa; men en anden Ting er jo, hvorvidt man vilde kunne gaa ind paa Tanken i sin Almindelighed, at virke hen til Oprettelsen af Slagtehusene i de større Kommuner, en Tanke, som jeg for min Person ikke saa nogen Maade er fjendtlig fundet imod. Jeg tilstaar imidlertid, at jeg efter de Udtalelser, der ere faldne her i Salen, ikke har megen Tro til, at det omtalte Ændringsforslag vil blive vedtaget, og jeg vil derfor opsætte de Bemærkninger i Detaillen, som jeg maatte kunne have at gjøre imod det, til et senere Standpunkt, idet jeg, som jeg sagde, forbeholder mig, hvis Forslaget

skulde blive vedtaget, da at stille Ændringsforslag til det til tredje Behandling.

C. Møller: Jeg tillod mig at forlange Ordet, førend den høitærede Minister nu nys talte, og kunde egentlig nu fraspalde Ordet, da det, hvorpaa jeg vilde gjøre opmærksom, er fremhævet af den høitagtede Minister. Imidlertid, da jeg har reist mig, skal jeg dog benytte Leiligheden til at sige et Par Ord, just ikke paa Udvalgets Flertals Begne, thi det har jeg ingen Bemyndigelse til, men jeg antager, at jeg kan yttre mig saaledes, at de ærede Herrer, med hvem jeg i Udvalget har været enig, kunne slutte sig til mig. Jeg skal da navnlig tillade mig at yttre mig om Mindretallets Forslag, det eneste, hvorom der i Udvalget har været forskjellige Meninger. Dertil skal jeg kun sige, at Spørgsmaalet egentlig ikke har været gjennemgaaende behandlet i Udvalget. Man har fra vor Side, der ikke vilde gaa ind paa, hvad Mindretallet vil føre igjennem, betragtet denne Tanke som altfor ny og altfor stor til, at der i dette Dilemma kunde være noget Haab om, at den egentlig kunde faae praktisk Betydning i Provindserne. Dette, tror jeg, er de Herrer's Standpunkt; det er i alt Fald mit. Der er altsaa egentlig ikke fra vor Side nogen Anledning til nærmere at forklare, hvad vi da mente, at man i den Henseende kunde gaa ind paa. — Jeg skal villig erkjende, at der i Ændringsforslaget under Nr. 11 er indkommet et Par Ord, som jeg tror, ere uindgaaende Udvalgets Opmærksomhed, og hvorved man er kommen til at tilraade Noget, som man ikke ganske har ment. En æret Landsthingsmand (Breinholt) yttrede, at, efterfom Forslaget nu lød, kunde der indføres navnlig disse bekiendte Spegepølser. Det er ganske klart, at der ikke kunde indføres Pølser af de Kreaturer, som ere nævnte i § 5, nemlig stort Kvæg, Geste, Kalve, Faar og Svin; men der kunde indføres Spegepølser af andre Dyr, hvad Udvalget rigtignok ikke paa nogen Maade har forudsat kunde ske. I saa Henseende kan det dog maasse tjene til vor Undskyldning, at der i Grunden her er sket en ren Oversjæelse af det sidste Punktum af 5te Stykke i § 5, saaledes som det lyder i Lovforslaget: „Et heller maa der til de nævnte Steder indføres til Forhandling Levnetsmidler, tilberedte af Kjødet af de ovennævnte Dyr, Kjød-ekstrakt dog herfra undtagen“. Dernæst tror jeg ogsaa, at jeg kan sige paa Flertallet's Begne, at man egentlig ikke rigtig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at man vilde træde den Indførsel for nær, som nu foregaar af fersk Kjød fra Sverrig til Danmark. I det Mindste har jeg for mit Bedkommende ikke troet, at denne Indførsel var af saa stor Betydning, eller at det vilde være nogen væsentlig Ulempe, at